

Dosarul nr. 2ra-1761/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud: M. Nicorici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Casapciuc Veaceslav și Casapciuc Ion împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agrovism”, Tîron Leonid, Tîron Valentina, Tîron Andrei și Tîron Victor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a ț ă:

La 15 martie 2016 Casapciuc Veaceslav și Casapciuc Ion au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Agrovism”, Tîron Leonid, Tîron Valentina, Tîron Andrei și Tîron Victor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 11 octombrie 2011 SRL „Agrovism” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Casapciuc Veaceslav și Casapciuc Ion, solicitând constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 17 martie 2011.

Ulterior, prin decizia din 25 decembrie 2012 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Agrovism”, iar prin încheierea din 24 aprilie 2013 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de SRL „Agrovism” a fost considerat inadmisibil.

Au menționat că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Casapciuc Veaceslav a suportat cheltuieli în legătură cu prezentarea la ședințele de judecată și pentru asistența juridică, în sumă de 1 842 de lei și anume: combustibil - 3000 lei, asistență juridică – 16 850 lei; cheltuieli de judecată - 577 lei, iar în total suma de 24 427 lei.

La rândul său, Casapciuc Ion având calitatea de pârât pe aceeași cauză, a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5000 lei, conform bonului de plată nr. 0077611 din 18 decembrie 2012 și suma de 400 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

De asemenea, reclamantii au consemnat că la 18 septembrie 2012 Casapciuc Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Agrovism” cu privire la constatarea faptului și declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 8834 din 20 august 2012, iar în acest sens, prin hotărârea din 24 aprilie 2013 a Judecătorei Florești, menținută ulterior prin decizia din 21 octombrie 2014 a Curții de Apel Bălți, acțiunea lui Casapciuc Veaceslav a fost admisă.

Au arătat că pe parcursul examinării cauzei date, Casapciuc Veaceslav a suportat cheltuieli în sumă de 24 695 de lei și anume, cheltuieli pentru combustibil în sumă de 850 lei, asistență juridică în sumă de 22 250 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 23 100 lei.

La fel, cheltuielile pentru asistența juridică pe care le-a suportat Casapciuc Veaceslav în ambele cauze, constau din suma de 8 450 de lei și 22 250 de lei, iar în total suma de 30 700 lei.

Totodată, pe parcursul examinării ambelor cauze, Casapciuc Veaceslav a suportat cheltuieli de judecată în mărime de 2 392 de lei și 945 de lei.

Au mai specificat că, din motivul că bonurile de plată ce probează cheltuielile invocate au fost anexate la cauzele civile menționate și din motivul examinării de lungă durată a acestor cauze, au fost în imposibilitate de a depune acțiunea în termenul legal.

Reclamantii și-au întemeiat acțiunea pe prevederile art. 94 alin. (1) și (2), 96 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă.

Au solicitat repunerea în termenul de prescripție, încasarea în mod solidar din contul SRL „Agrovism”, Tîron Leonid, Tîron Valentina, Tîron Andrei și Tîron Victor în beneficiul lui Casapciuc Veaceslav a sumei de 47 527 lei cu titlu de cheltuieli de judecată; încasarea din contul SRL „Agrovism” în beneficiul lui Casapciuc Ion a sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 400 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 5400 lei; încasarea din contul SRL „Agrovism”, Tîron Leonid, Tîron Valentina, Tîron Andrei și Tîron Victor în beneficiul lui Casapciuc Veaceslav a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea în mod solidar din contul SRL „Agrovism”, Tîron Leonid, Tîron Valentina, Tîron Andrei și Tîron Victor în beneficiul lui Casapciuc Veaceslav a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; încasarea din contul SRL „Agrovism” în beneficiul lui Casapciuc Veaceslav și Casapciuc Ion a sumei de 1183,11 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, cererea de chemare în judecată a fost respinsă. A fost restituit din bugetul de stat lui Casapciuc Veaceslav taxa de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de legislație în sumă de 1 125,81 lei. A fost restituit din bugetul de stat lui Casapciuc Ion taxa de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de legislație în sumă de 162 lei.

La 19 iulie 2017, Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Prin decizia din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 118 alin. (1), 94 alin. (1), 96 alin. (1), (1¹), (2) Cod de procedură civilă, art. 1398 alin. (1), (2), 1422 alin. (1) Cod civil.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut că din conținutul probelor anexate la dosar nu rezultă legătura causală între serviciile acordate de către avocați și cheltuielile solicitate, nefiind prezentate contractele de acordare a asistenței juridice, de unde ar rezulta conținutul serviciilor prestate de fiecare din avocați într-o anumită cauză concretă și aportul fiecăruia dintre ei adus pentru examinarea fiecărei cauze raportat la criteriile de apreciere ale Curții Europene.

Cât privește cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de combustibil, instanța de apel a apreciat că și în această parte concluzia primei instanțe privind respingerea acestei pretenții este justă, reieșind din faptul că în acest sens nu a fost dovedit că sumele din bonurile prezentate au fost achitate pentru procurarea combustibilului anume pentru deplasarea la ședințele de judecată.

Totodată, instanța de apel a considerat că și cerința cu privire la repararea prejudiciului moral corect a fost respinsă de către prima instanță, având în vedere că în această privință nu s-a demonstrat existența suferințelor morale cauzate lui Casapciuc Veaceslav, ca urmare a implicării și participării acestuia la examinarea cauzelor civile.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 06 iulie 2018 Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind interpretată eronat legea.

A susținut că pe parcursul examinării cauzei a fost demonstrat faptul acordării asistenței juridice, în acest sens fiind prezente probe despre participarea avocaților la ședințele de judecată și quantumul onorariului achitat.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2018, iar recurentul a recepționat decizia integrală în data de 22 mai 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.74 vol.II).

Astfel, recursul declarat la 06 iulie 2018, este în termen.

Prin referința din 23 august 2018, Tîron Victor a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Casapciuc Veaceslav reprezentat de avocatul Polivenco Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva